

Direcció, administració, publicitat i vendes:
 Av. del Baró de Càrcer, 37, 1r, 1a. 46001-València.
 Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 534 569.
Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
 1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
 Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.
Redacció de Palma: Almudaina, 8 entresol-dreta.
 07001-Palma de Mallorca.
 Telèfon i Fax: 971 720 763.
Adreça Internet:
 http://www.eltemps.net
Correu electrònic: eltemps@eltemps.net
Subscripcions: 902 131 025.

Edita: Edicions del País Valencià, SA.
Editor: Eliseu Climent.

Coordinació: Jaume Monzó.
Redacció de València: Núria Cadenas, Miquel Calvet, Víctor Maceda, Rosanna Melià, Joan M. Oleaque.
Redacció de Barcelona: Enric Rimbau (*cap de redacció*), Lluís Bonada, Oriol Cortacans (*Món*), Àlex Millán i Gemma Morales (*secretària de redacció*).
Redacció de Palma: Miquel Payeras.
Producció: Josep Agustí i Laia Carreras (*correcció lingüística*), Miquel Benítez (*escàner i imatge*), Vanessa Prieto (*maquetació i gràfics*).
Rúbriques: Francesc Bayarri, Toni Cañis, Albert Closas, Salvador Cot, Martí Domínguez, Fàbia Estapé, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Pere Gimferrer, Manuel S. Jardí, Glòria Marcos, Joan Marí, Pere Martí, Joan F. Mira, Joan Nebot, J. J. Pérez Benilloch, Miquel Ramon, Pau Viciano, Xavier Vinader.
Corresponsals: Pere Codonyan i Sebastià Girard (Catalunya Nord), Joan Lluís Ferrer (Eivissa), Carles Marqués (Menorca), Anna Sàez (Lleida), Àlvar Valls (Andorra).
Col·laboradors: Gemma Aguilera (el Temps d'Economia), Antoni Albalat, Esther Aleu, Toni Pau Antic, Albert Balanzà, Arantxa Bea, Vicent Bello, Xavier Bru de Sala, Bea Cabezas, Marc Candela, Josep-Lluís Carod-Rovira, Ferran Cases, Antoni Castel, Alfons Cervera, Jordi Cervera, Laia Climent, Eliseu T. Climent, Agustí Colomines, Joan Corbera, Martí Crespo, Joan Esculies, Jordi Finestres, Manuel Garcia, Cecília Garrigós, Josep Gifreu, Xavier Graset, Josep Guia, Josep Iborra, Maite Insa, Gani Jakupi, Salah Jamal, Miquel A. Limón, Jordi Llavina, Iban L. Llop, Josep Maria López Llaví, Josep-Vicent Marqués, J. M. Martínez Polo, Jaume Masdéu, Montserrat Minobis, Alexandre Muns, Miquel-Lluís Muntané, Gustau Muñoz, Joan Nebot, Ricard Peris, Carles Pont, Joan Roura, Xavier Rubert de Ventós, Ferran Sáez Mateu, Eduard Sanjuán, Jordi Sebastià, Màrius Serra, Rosa Solbes, Marc Soler, Antoni Strubell, Jordi Tejel, Josep-Maria Terricabras, Felip Tobar, Lourdes Toledo, Matthew Tree, Xulio Ricardo Trigo, Manuel Valencia, Melissa Velert, Sergi Verger, Vicenç Villatoro, Jordi Zamora.
Col·laboradors gràfics: Tina Bagué, Pere Bota, Gina Calvet, Joan Celià, Rafa Gil, Xavier Gómez, Vicente A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala, Jordi Play, Marc Vila.
Disseny: Enric Satué.

Arxiu: Jesús Prats (*fotografia*), Rosa Serrano (*documentació*).
Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).
 Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido, Pere Ribalta i Cristina Torras (Barcelona). Tel.: 932 384 262.
Subscripcions: Quica Sena.
Administració: Susanna Alacreu, Pilar Martí i Assumpció Palau.

Fotomecànica i impressió: Rivadeneyra, SA.
Dipòsit legal: V-853-1984.
Preu a la Catalunya Nord: 3,04 euros.
 (S'hi inclouen les despeses de transport)

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà, ja siga mecànic, fotoquímic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

Juntament amb l'Iraq la darrera setmana hi ha hagut un altre conflicte internacional que també ha compartit espai de ràdios, televisions i premsa. Es tracta de la guerra a l'oest del Sudan, a la zona de Darfur, fronterera amb el Txad, on des de l'any passat les milícies favorables al Govern islàmic del país cometent massacres i violacions indiscriminades entre la població. Algunes fonts parlen d'un milió de persones desplaçades. Diverses ONG han denunciat la situació, especialment a la zona oest, a Darfur, a la frontera amb el Txad. L'ONG Human Rights Watch ha acusat el Govern de ser responsable de la "neteja ètnica" i de crims de lesa humanitat comesos a Darfur. Altres ONG també han acusat el Govern i les seues milícies d'haver segrestat i usat com a esclaus menors d'edat al nord del país i d'altres violacions dels drets humans al sud. Aquesta situació, però, no és nova, la violència al Sudan ja fa anys que dura sense que els organismes internacionals ni les grans potències hagen fet res (o hagen fet prou) per aconseguir establir la pau en un dels països més pobres del continent. El que és nou d'aquesta setmana és la presència oficial d'un alt responsable de l'administració nord-americana, com Colin Powell, i del secretari general de l'ONU, Kofi Annan.

Aquestes presències han fet que la notícia es fera un lloc, però la seua rellevància actual no deixa de ser una excepció, no sols en el cas de Sudan, sinó a l'Àfrica sencera, amb lleugeres excepcions en el cas nord-africà. Val a dir que la violència al Sudan no ve d'enguany, com tampoc van començar fa deu anys les neteges ètniques a la zona dels Grans Llacs. Entre Sudan i Rwanda hi ha, ara mateix, altres països del continent africà en què la població pateix violacions dels drets humans sense que transcendesca més enllà de la seua vila o ciutat. Àfrica en general és la gran oblidada, que només és escoltada quan les xifres de morts i ferits superen un llidar que és molt més baix quan es parla d'altres continents. És cert que hi ha conflictes oblidats en altres parts del món, a Àsia, per exemple o a Amèrica Llatina, o a la mateixa Europa en el cas dels txetxens, però la comparació amb Àfrica fa que el poc interès mediàtic i polític que reben aquests altres conflictes suposen una gran diferència respecte al que passa amb la violència al continent africà. En el cas de Darfur la violència generada des de l'inici de l'any ja ha superat la que va motivar la intervenció de l'OTAN a Kosovo. Evidentment que no és aliè a aquesta discriminació els recursos o la importància estratègica que té cada país i fins i tot cada continent per als estats més poderosos.

És per això que caldria que les Nacions Unides i especialment el seu Consell de Seguretat posaren de nou Àfrica en un lloc prioritari de l'agenda política, no solament per una qüestió de justícia elemental, sinó perquè en un món cada vegada més globalitzat els problemes, per molt al marge que queden aparentment, acaben afectant el conjunt del planeta. El que va passar a Rwanda fa deu anys, tot i les diferències amb Sudan, hauria de ser prou exemplificant per no perdre ni un segon més en la indiferència i la passivitat respecte al conflicte sudanès.

Als nostres lectors

Aquest cap de setmana dues forces polítiques catalanes fan els seus congressos. CDC, el tretzè congrés nacional, i ICV, la vuitena assemblea nacional. Només hi ha la coincidència de calendari, perquè l'una i l'altra formació afronten aquestes màximes trobades amb equipatges antagònics. CDC, per primer cop ho farà com a força d'oposició, i ICV, també per primer cop, com a força de govern. En aquest número informem de les dues trobades polítiques, però hem considerat oportú aprofundir en l'observació del conclave convergent. No en va, amb Unió, integra una de les principals forces polítiques del país. Per això, juntament amb articles d'anàlisi, hem afegit un recull d'opinions de gent representativa de l'heterogeneïtat de la federació CiU, perquè expliquin, des de dins, quin pot ser el rumb de la federació nacionalista.

Enric Rimbau, cap de redacció

SUDAN COM A EXEMPLE